

Na tak način je izmodroval g. K. še več družega nespretnega in smešnega, da se mu na glas smejó celó „Narodovi“ prijatelji, — pa nečem te stvari maličiti. Omenjeno bodi samo še to, kako se moti g. K., če misli, da sem povedal vse, kar je kdo rekel ali govoril z mano ali s kom drugim o „Berilu“ predno in potem, ko je bilo meni izročeno, ali: kaj se je godilo za „kulisami“ v Beču in v Ljubljani, kdo „se skriva“ za kom itd. itd.

Premda bi utegnulo biti to gg. čitateljem jako zanimljivo, ker bi se jim zasvetilo mahom, zakaj se graja v „Slov. Nar.“ „Berilo“ tako strašno, ter mu se krati v njem še zdaj tudi ona pohvala, ki sta mu jo prisodila „Slovenec“ in „Kres“; — okaniti se mi je tega vendar, prvič zaradi pristojnosti („diskretnosti“), drugič pa tudi zaradi mira in sprave.

Mira in sprave potrebni smo vzlasti zdaj, izgubivši starega slavnega voditelja, okolo katerega smo se zbirali toliko let vsi narodnjaki — stari in mladi, kakor ovce okolo pastirja.

Zato mili bratje slovenski, stari in mladi, „samo da je sloga!“

„Sloga jači, nesloga tlači!“

Naj si je tudi ta poslovice morda uže obrabljena, vendar joj nam, če jo zanemarimo!

Slovansko slovstvo.

* **Die Slovenen.** Von Josef Šuman. Wien und Teschen. Verlag von Karl Prochaska. 1881.

Večkrat smo uže v „Novicah“ povdarjali potrebo knjige, ki bi Nemcem, ki nas poznajo skoro večidel iz lažnjivih judovskih listov, pokazala odkritosrčno naše stanje, naše razmere in našo literaturo. Tej želji na lep način ustreza prekrasna knjiga: „Die Slovenen“, katero je sestavil naš neutrudljivi pisatelj gosp. profesor Šuman. Izšla je v knjigarni Karola Prochaska na svitlo, kateri izdaja sedaj popise vseh avstrijskih narodov v 12 delih. Prvo polovico desetega dela napolnuje knjiga o Slovencih, v drugi polovici bode pa opisal Hrvate tudi naš rojak prof. Stare. Knjiga „Die Slovenen“ obsega na 11 pôlah velike osmerke sledeče spise: Vvod o stanovališčih, imenih in starosti Slovencev, opis in naselitve Slovencev v današnja stanovališča, njihove kulturne razmere in njihovo pokristjanjenje od prof. Šumana, — kratko zgodovino slovenskega národa od Fr. Faschinga, — šege in običaje Slovencev od prof. Hubada, — slovenski jezik in njegove vsode od prof. Šumana, opis literature naše od dr. Fr. Simoniča in razvitek znanosti in umetnosti od prof. Šumana.

Mi to knjigo toplo priporočamo vsakemu Slovencu, kakor tudi vsem drugim, ki se hočejo seznaniti z našimi razmerami. Knjiga stane 1 gold. 80 krajc. ter se dobiva po vseh večih knjigarnah.*

Politične stvari.

Drzne burke propadle judovsko-nemške stranke v državnem zboru na Dunaji.

Nekoliko bo našim bralcem znano uže iz zadnjih „Novic“, kako so se jeli vesti propadli Herbstovci v državni zbornici ter kar slepo mahati in opletati okoli sebe, kakor da bi bili na gmajni kje, ne pa v hiši, kjer so zbrani vseh avstrijskih dežel poslanci v ta namen, da bi se posvetovali v blagoru cesarstva in narodov njegovih ter ugibali, kako bi se dala pospešiti vseh sreča

in napredek. Ti gospodje, med njimi posebno judje, pa mislijo, da je zbornica skedenj ali pod za vsake vrste neslane burke in da sme na stroške davkoplačevalcev vsak izbljuvati vse, kar mu je na srcu, in celó osebne reči, ki nikogar družega nič ne brigajo. Tako se ne samo častitljivost zbornice skruni, marveč tudi pravo delo zavleka z nepotrebnim in neopravičenim tratenjem časa, kajti volilci svojih poslancev gotovo niso zato na Dunaj poslali, da bi tam na njihove stroške svoj žolč razlivali in svojo osebno jezo hladili. Vedenje teh propadlih zagrizencev, ki hočejo na vsak način le nagajati, zdaj uže hladnejim nemškim listom njihove stranke predsedu, tako da lahko marsikatero grenko beró v njih.

Zadnje seje so bile polne prizorov, kakoršnih državna zbornica prej gotovo še videla ni. Tu je bila interpelacija zavoljo deželne banke (Länderbank), na katero so pa sitneži dobili tak odgovor, da jim njihovi listi sami svetujejo, da „kdor surovo maslo (puter) na glavi ima, naj nikar na solnce ne hodi“.

Marsikdo bi bil na to sam sebe za uho prijel, se potuhnil in vesel bil, da bi drugi o njem ne govorili. Ali ta pod prejšnjimi ministerstvi razvajena stranka je podobna tistim starozgodovinskim gigantom (velikanom), ki so v svoji predrznosti lotili se neba in ga naskakovali, dokler niso bili prav ob tla in v globočino vrženi. Prav iz trte so zvilili priliko, da bi se znosili nad ministrom Pražakom, ki je česko-nemške (po našem nemškutarske) poslance ostro prijel zavoljo njihovega rogoviljenja med nemškimi prebivalci česke dežele o zborničnih počitnicah in jim rekel, da so sami prestopili postavo. V svoji mogočni domišljiji, katero imajo še od tistih časov, ko je bil ves svet njihov, so hoteli, da mora zbornice predsednik pokarati ministra in ker se to ni zgodilo, so rekli, da so na časti žaljeni, ter zahtevali zadostenja od poslanca Pražaka. S tem so hoteli, se ve da, mahniti po ministru Pražaku, pa so zopet sebe pod nos dregnili, ker zbornice odsek, njemu na čelu Hohenwart, je razsodil, da o razžaljenji ni govora, in zbornica je temu z veliko večino potrdila. S tem je tudi javno pripoznala, da so nemško-česki poslanci o svojih počitnicah nemško prebivalstvo po Českem res brez vse potrebe begali in šuntali zoper ministerstvo.

Pa to ni še dovolj. Zopet so se spravili onemogli zagrizenci nad vlado, kranjskih velikoposestnikov poslanec baron Taufferer je v družbi svojih somišljenikov pritožil se zaradi znanega ministrovega ukaza, po katerem ima pri deželnih sodnijah na Kranjskem slovenski jezik stopiti v večjo veljavo, da se namreč slovenska pisma ne bodo zametavala, ampak so tolike veljave, kakor nemška. Interpelacija Tauffererjeva je tako površno in s tako nevednostjo sestavljena, da se vidi le bolj nagajiva, nego resno mišljena; prav za prav še odgovora vredna ni, morda jo bo minister kar v koš vrgel. Vendar pa kaže, da hočejo judovsko-ustavaški zagrizenci sedanjemu ministerstvu vedno le nagajati s svojimi neslanimi burkami.

Nič drugače ni z interpelacijo o premeščenji glasovitega Vestenecka, katero je stavil poslanec Heilsberg. Če se bo ministru vredna zdelo odgovora, bo tega gotovo najmanj vesel Vesteneck sam, čegar umazano perilo se bo na ta način vnovič pred svetom razobesilo. Če uže njega ni ničesar sram, naj bi vsaj državnega zbora poslanci več držali na dostojnost ter ne stavili sebe na tarčo za ljudi, ki gotovo tega vredni niso.

S takim strelivom človek onečedi samega sebe, ne pa nasprotnika, v katerega ga meče, ker se uže po poti razprši. Zato povdarjamo, da je sedanje vedenje judovsko-nemških zagrizencev v državnem zboru le neslano burkanje in nagajanje, in upamo, da bo grof